

Det ene lovforslag handler om at opkræve fuld brugerbetaling for udenlandske studerende, der ikke er omfattet af udvekslingsaftaler og lignende, altså de op til 15 pct. udenlandske studerende, som uddannelsesstederne har kunnet optage indtil nu. Jeg kunne egentlig godt i den forbindelse tænke mig at høre, om ministeren er enig med sin kollega, videnskabsminister Helge Sander, der i mandagens Berlingske Tidende uden i øvrigt at dokumentere det angriber universiteterne for at misbruge mulighederne for at optage udenlandske studerende. Videnskabsministeren sagde:

»Rygterne vil vide, at nogle videregående uddannelser har fyldt nogle klasser op med dårlige udenlandske studerende for at få taxameterpenge. Det er ikke noget, jeg vil bede mine embedsmænd om at undersøge, for vi sikrer os nu mod, at systemet kan misbruges ved at indføre brugerbetaling og giver stipendier til de allerkløgeste.«

Sker der efter ministerens opfattelse det samme på de korte og mellem lange videregående uddannelser? Og har ministeren mere viden end sin kollega på området? Det kunne jeg egentlig godt tænke mig at få et svar på.

De to lovforslag betyder færre udenlandske studerende på de danske uddannelser. Det er den naturlige konsekvens af, at man indfører brugerbetaling, og dermed får vi færre impulser, mindre udveksling, mindre inspiration og mindre internationalisering. Det er kedeligt, og det viser faktisk regeringens meget snævre syn på uddannelse: Man ønsker eliten, som til gengæld skal have nogle stipendier, og kun udenlandske studerende, der kan betale, skal have lov til at komme til fadet.

For os i Enhedslisten handler uddannelse faktisk om mere end blot det, hvilket arbejde man skal have. Det handler også om dannelse, det handler om at kunne forstå og overskue sin egen virkelighed, og det handler om at være en del af det samfund, man er en integreret del af.

Uddannelse handler også om at kunne fungere sammen med andre mennesker. Det handler om at blive kloge, og det handler om at vide, hvordan man bliver kloge. Uddannelse handler også om demokrati, om hvordan samfundet er skruet sammen, om hvordan man får indflydelse og om selv at have mulighed for at få indflydelse på sin egen hverdag. Uddannelse handler kort sagt om, at vi alle sammen skal være hele mennesker.

I en verden, som hele tiden ændrer sig, hvor nye teknologier springer frem og ændrer hverdagen og arbejdsmarkedet i den verden, vi lever i, er det vigtigt, at vi bliver i stand til at udvikle os hele tiden. Derfor kan uddannelse ikke kun handle om at blive klar til et job, især når det job kan risikere at være forældet om 5 år eller endnu kortere tid.

Lovforslagene handler om at give stipendier til en lille, udvalgt gruppe af udenlandske studerende fra nøje udvalgte lande og nøje udvalgte studieretninger, og sammen med brugerbetalingen vil det betyde færre udenlandske studerende på de danske uddannelser, færre impulser, mindre udveksling og mindre inspiration. Lovforslagene hæmmer og skader altså internationaliseringen af det danske uddannelsessystem, og derfor kan vi i Enhedslisten ikke støtte dem.

Undervisningsministeren (Bertel Haarder):

I vor tid er uddannelse fra at være et hjemmemarkedserhverv ved at udvikle sig til at være et af denne verdens vigtigste eksporterhverv. USA har enorme valutaindtægter fra alle de udenlandske studerende, som betaler for at studere i USA, og i Danmark har vi mulighed for noget lignende, for lige siden vikingetiden har danskernes sprog jo ligget ret tæt på angelsakernes.

Kl. 16.00

Vi har ret let ved på vores uddannelsessteder at tilbyde uddannelsesforløb på engelsk, og dermed kan vi, som flere ordførere har nævnt, give briterne og amerikanerne lidt konkurrence på felter, hvor vi er stærke. Det vil være til gavn for niveauet på de danske uddannelsessteder, hvis vi vel at mærke er sikre på, at de, der kommer, virkelig får noget ud af det, og det er man mest sikker på, når de betaler for det, eller når de, der kommer, er udvalgt efter kvalitetshensyn.

Vi går nu væk fra de kvoter, som hidtil har været en begrænsning for internationaliseringen. Vi går i stedet over til en model, hvor vi tilskynder institutionerne til at få flere udenlandske studerende og dermed flere penge i kassen.

Samtidig kompenserer vi for det forhold, at danske uddannelsessteder ikke på samme måde som f.eks. amerikanske har råd til eller tradition for at give stipendier til udenlandske studerende. Staten kommer ind i billedet med en buket stipendier for derved at sikre, at områder, som Danmark har ekstra stor interesse i at hente udenlandske studerende hjem til, kan få et tilskud af kvikke udenlandske hoveder.